

PODARI NAM MIR

Recitativni tekst spominske proslave v Slovenski vasi,
avtor **Matin Sušnik**

Potopljen v brezmejnem morju skri-
vnosti, kjer sem tudi jaz del vprašanja, kjer
se iskanje smisla razširi na vso celoto,
nem odpiram svoje oči pred svetlobo
stvarstva.

Nemirno se poskušam dvigniti do
višjih odgovorov, a ostajam dan za dnev
suženj tišine neznanosti. Maham z roka-
mi po zraku, kajti rad bi zajel vsaj za-
dostno količino besed. Rad bi zajel prave
misli, in da bi prave misli spremljala
dobra čustva. Hočem biti odgovoren pred
dolžnostjo, da bi prave misli in čustva
rodile dejanja, dovrševalna dejanja, ki bi
mi omogočala rast v strugi lastnega bis-
tva.

Vem: vse se blesti, vse poje melodijo, ki
bi naj razložila končni pomen. Toda uide-
ta mi svetloba in pesem. Mahanje ostaja
brezuspšno. Suženj tišine ostanem, brez
besed, misli, čustev in dejanj.

Veter spomina me vrača nazaj.
Vidim trpljenje; vprašam: zakaj?
Napadajo dvomi in vprašanja me vsa.
Slepota me obkoli, kjer sam sem doma.

Ko ga je veter spomina vrnil nazaj, v čas,
ko so bili tisti, ki so jih imenovali izdajalce,
izdani in se je kri njih narodne in verske za-
veze prelivala v kelih za nas, se sprašuje:

Vidim trpljenje. Vprašam: zakaj?
Je smeh kratkotrajen
trpljenja navajen.
Rodi domotožje nam zemeljski raj.
V miru deviškega polja,
v norosti dvigajočih se mest,
našla svoje meje bo volja.
Najde nas vedno bolest.
Smo vsi le njena posest?

In prosi
Reši me bolečine!

Pa upa:
Kadar vse spremeni se v noč
in vidimo naše slabosti,
Božja naj reši nas moč.

Učlovečenje:

Večnost sama stopila je v čas:
Beseda meso je postala.

Neobsežni Bog prišel je do nas.
Med nami bo vedno Beseda ostala,
Če mi smo pripravljeni slišati Glas.

... nam prinaša rešitev:

Kdo, če ne On, nam bo pomagal nositi
križ?

... in vendar:

„Če kdo hoče služiti meni, naj hodi za
menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj
služabnik. Če kdo služi meni, ga bo
počastil Oče. Sin človekov mora biti po-
vzdignjen. Zdaj je moja duša vznemirje-
na. In kaj naj rečem: Oče, reši me iz te
ure? A zaradi te ure sem vendar prišel.“
(Jn 12, 26-27)

Zato:

Tudi ti si prišel zaradi neke ure.
Prosiš, naj te Bog reši bolečine. Prosi, naj
te Bog potom bolečine reši.

Tudi tvoje kraljestvo ni od tega sveta.
Naj ti bo ta svet prava pot k Njemu.

Tudi ti boš opazil, da bo nekoč vse
dopolnjeno.

Zavedaj se, človek, takrat ko trpiš,
da bistvo trpljenja spremenil je križ.

Čas se ne zaključí s trpljenjem. V vsta-
jenju temelji naše upanje:

Nosi svoj križ brez presledka,
tudi takrat, ko oslabi tvoja moč.
Upaj na konec Velikega petka,
upaj, da prišla bo Velika noč.

Zato zaključne prošnje:

Gospod, kadar te bičamo, kadar te s
trnjevo krono kronamo, kadar s svojo
slabotnostjo povečamo težo tvojega križa,
usmili se nas!

Gospod, kadar tavamo po zgubljenih
poteh, daleč od Tebe, ki si naša edina
tolažba, usmili se nas!

Gospod, ki veš, da nas strah premaga
in da je beseda „zgodí se“ odsotna v naših
ustih in v naših srcih, usmili se nas!

Gospod, kadar te s poljubom izdamo
ali te zatajimo, trikrat in še več, usmili
se nas!

Gospod, ko dvigamo k tebi svoj krik v
tej dolini solz, podari nam mir!

Čestitke ob proslavi

Čprav nas loči tisoče kilometrov, smo
si Slovenke in Slovenci povsod po svetu,
kamor koli nas je privedla usoda, v teh
dneh še posebej blizu. Druží nas spomin na
trenutke pred desetimi leti, ko so sanje
številnih rodov naših prednikov postajale
resničnost. Bili so to trenutki, ko je odloči-
tev slovenskega naroda za samostojno pot
v prihodnost dokončno dozorela in je ni
moglo ustaviti nič več. Velike odločitve in
dogodki vedno pomenijo tudi veliko odgo-
vornost, hkrati pa človek v takšnih trenu-
tkih odkrije v sebi neizmerno energij in po-
gum. Takšnih trenutkov se ne pozabi nikoli!

Odločitev za samostojno in demokratič-
no Slovenijo je bila hkrati odločitev za
dokončen prelom z več desetletij trajajo-
čim totalitarnim sistemom, za prelom z
državo, v kateri Slovenke in Slovenci nismo
mogli živeti svojih vrednot in uresničevati
svojih ciljev. Nismo se obotavljali in spra-

ševali za dovoljenje tega ali onega - odločili
smo se in vzeli usodo v svoje roke! Danes
vemo, da smo se odločili prav! Čprav se
bodo posledice obdobja, v katerem člove-
kovo dostojanstvo in njegove pravice niso
imele posebne vrednosti, le nekaj časa
poznale, pa smo lahko na to, kar je Slove-
nija dosegla v desetih letih svoje samosto-
jnosti, upravičeno ponosni!

Leta 1991 smo poželi, kar so več sto let
sejali rodovi pred nami. V samostojno slo-
vensko državo so vgrajena tudi vsa prizade-
vanja številnih slovenskih rojakov, ki ste se
v desetletjih izseljenstva pod Južnim kri-
žem velikodušno razdajali za ohranjanje
slovenskih korenin in zvestobo domovini
pod Triglavom! Za nami je prelomno obdo-
bje, pred nami so novi izzivi. Zdjaj je čas
naše setve, ki jo bodo želi rodovi za nami.
Pred desetimi leti smo delovali enotno in k
skupnemu cilju. Dobili smo priložnost in jo

Slovenski utripi

CERKVI SO LE VRNILI NEKAJ
ZEMLJE, BLEDA PA NE

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in
prehrano je 4. julija izdalo odločbo o vrni-
tvi 8254 hektarjev zahtevanih nepremičnin v
Triglavskem narodnem parku (TNP) ljub-
ljanski nadškofiji. Omenjeno odločbo je mi-
nistrstvo izdalo „glede na to, da zakon o
ohranjanju narave ne more določati ovir za
vrnitev nepremičnin v postopku denacionali-
zacije in ker ob uveljavitvi zakona o dena-
cionalizaciji ovire niso bile podane“. Zakon
o varovanju narave je bil sprejet namreč v
času, ko bi morala denacionalizacija biti že
davno končana.

S tem je zavrnilo stališče Upravne eno-
te Radovljica, ki je 12. aprila letos zavrnila
zahtevo Nadškofije Ljubljana za vrnitev v na-
ravi gozdov in drugih zemljišč, ki ležijo v
območju TNP, o čemer smo že poročali.

Upravna enota Radovljica je zahtevo
nadškofije zavrnila, češ da gre za nepremič-
nine, ki predstavljajo zavarovano območje s
naravnimi vrednotami, zato se po zakonu o
denacionalizaciji ne vračajo v naravi.

Miran Potrč, vodja poslanske skupine
Združene liste, bivših komunistov, pa je
povedal, da v Združeni listi „nikoli nismo in
ne bomo soglašali, da se Cerkev in drugim
veleposestnikom vračajo veliki kompleksi
zemlje in gozdov v naravi, še posebno ne v
nacionalnih parkih“. Kot je bilo pričakova-
ti! Seveda Delo govori o „vrnitvi“ gozdov,
kar bi oškodovalo slovensko državo, ter
„da postopki cerkvenih zastopnikov niso

Spravna slovesnost na Lajšah na Primorskem

Na Lajšah pri Cerknem je koprski škof
Metod Pirih vodil tradicionalno spominsko
in spravno slovesnost za vse žrtve okupaci-
je in revolucije na Primorskem pred drugo
svetovno vojno, med njo in po njej.

Škofov blagoslov je veljal posmrtnim
ostankom 14 domačinov, med njimi dveh
cerkljanskih kaplanov, ki so ju ubili parti-
zani kot povračilo za domnevno izdajstvo
partijskih tečajnikov, kar se je danes spoz-
nalo za laž. Nad breznom na Lajšah že od
leta 1995 stojita kapelica s križevim potom
in spomenik.

izkoristili. Naj nam bo to navdih tudi vna-
prej pri našem vsakodnevnem delu, da
bomo svojo državo spoštovali in jo razvija-
li, da jo napravimo čim boljše in prijazno,
čim bolj odprto in dosegljivo vsem Slo-
venkam in Slovencem povsod po svetu ter
vsem slovenskim državljanom in državlja-
nom. Da bomo v njej znali živeti v miru in
medsebojnem spoštovanju. „Da rojak,
prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak!“
Bog živi samostojno Slovenijo!

mag. France But
predsednik SLS-SKD

moralno opravičeni in opravičljivi“.

Odločitev pa pozdravljajo predstavniki
Nove Slovenije in Socialdemokratov. Ob
tem so izrazili upanje, da ta odločba pome-
ni pozitiven premik na področju denaciona-
lizacije, ki je v zadnjega pol leta zastala.

Po odločitvi kmetijskega ministra Fran-
ca Buta o vračilu več kot 8000 hektarjev
poključskih gozdov ljubljanski nadškofiji v
naravi, pa je ministrica za kulturo Andreja
Rihter v podobnem primeruavnala povsem
nasprotno, saj je blejskemu župnijstvu zav-
rnila zahtevo po vračilu Blejskega otoka. Mi-
nistrstvo za kulturo je upravičencu župnij-
stvu Bled namreč sporočilo, da Blejski otok
oz. nepremičnine na Blejskem otoku ni mož-
no vrniti v naravi ter da naj zahtevke za vr-
nitev Blejskega otoka v naravi dopolni z za-
htevkom za izplačilo odškodnine v denarju.

Ministrica za kulturo Andreja Rihter se
je opravičevala, da izhaja odločitev iz tega,
da je Blejski otok „zavarovan s strani minis-
trstva za kulturo po zakonu o varovanju kul-
turne dediščine in prav tako po zakonu o na-
ravni kulturni dediščini, kar potem varuje
tudi vse ostale predpise“. Njen ministrski ko-
lega Franc But pa je zatrdil, da kasneje spre-
jeti zakoni - v tem primeru zakon o ohran-
janju narave iz leta 1999 - ne morejo pose-
gati retrogradno nazaj v že pridobljene pra-
vice, in ne govore o denacionalizaciji.

Predsednik vlade Janez Drnovšek pa je
v zvezi z omenjenima odločitvama zamešal
vse, češ da sta obe rešitvi v nasprotju z nje-
govimi navodili prehiteli dogovarjanja o ce-
loviti razrešitvi. Sicer pa v zvezi z denacio-
nalizacijo zastopa legalistično stališče, da
zakon izpred desetih let velja in ga je treba
čimprej tudi izvesti. Lepo in prav, a bomo
videli, kaj bo zdaj v praksi odločil o gozdo-
vih in o blejskem otoku.

De Eslovenia a la Argentina, y de aquí al mundo

El diario DDB de Mendoza publicó el
15 de junio un artículo acerca del grupo
esloveno-argentino Los Chañares:

Son cinco jóvenes mendocinos. Se lla-
man David, Boris, Tomás, Juan y Román.
Su edad promedio es de 19 años. Todos
llevan el mismo apellido, Bajda, aunque
no son hermanos sino primos. Mendoza ya
los ha empezado a conocer bajo el nombre
de Los Chañares...

Se trata de cinco músicos con una
particularidad muy especial. Aunque son
argentinos de nacionalidad, son eslovenos
por descendencia, por lo que además de
manejar el idioma a la perfección, y cono-
cer y vivir su cultura a diario interpretan el
sentir y la música típica de aquel país
europeo y la conjugan con el folclore
tradicional argentino.

En una entrevista al DDB, Los Chaña-
res aseguran que „tocamos porque nos
gusta, porque amamos el folclore argenti-
no, y aunque no nos dedicamos de lleno a
esto, lo hacemos con profesionalismo“.

Este grupo acaba de terminar de gra-
bar su primer CD, „Hermanando raíces“.

STRAN 4:

Poslovilna večerja nogometašom

Naša skupnost živi

V nedeljo, 24. junija je bila v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejiji vsakoletna procesija Presvetega Rešnjega telesa; vodil jo je delegat za Slovensko dušno pastirstvo v Argentini, prelat dr. Jure Rode. Po sv. maši se je razvila procesija. Oltarje so postavili krajevni domovi San Justo, Castelar, Carapachay, San Martin in Ramos Mejia.

V sredo, 27. junija, je bila v Slovenski hiši učiteljska seja. Vodila jo je šolska referentka Zedinjene Slovenije Angelea Klanšek.

V nedeljo, 1. julija, je v Našem domu v San Justu imel predavanje dr. Alojzij Kukovica z naslovom „Seksualna problematika in verska svoboda“.

Isti dan je bila v Slovenski hiši Alojzija proslava slovenskih šolskih otrok. Po sv. maši za pokojne katehete in učiteljece je bil pred spomenikom poklon žrtvam vojne in revolucije. Sledila je v dvorani spevoigra „Pravljica o izgubljeni sinički“ - delo Mirjam in Tomaža Tozon. Izvajali so jo učenci Prešernove šole, režiral je Miha Gaser, glasbeno spremljavo pa je izvajala Anka Savelli Gaser.

V sredo, 4. julija, je bil v Slovenski hiši sestanek Zveze slovenskih mater in žena. Sledilo je zanimivo predavanje prof. Metke Mizerit z vsebino „Čile in zdrave tudi v jeseni življenja“.

V soboto, 7. julija, je bila v Slovenski

hiši molitvena ura ob prvi soboti v mesecu. Isto soboto je Slovenska kulturna akcija priredila predavanje univ. prof. dr. Milana Komarja ob priliki njegove osemdesetletnice. Naslov predavanja je bil „Kaj nas uči zlom komunizma“.

V nedeljo, 8. julija, je bila v Našem domu v San Justu vsakoletna tombola.

V četrtek, 12. julija, je bila v Slovenski hiši seja referata za tisk Zedinjene Slovenije. Sledila je seja upravnega odbora društva pod vodstvom predsednika dipl. časnikarja Toneta Mizerita.

V petek, 13. julija, je bila v Hladnikovem domu v Slovenski vasi seja Medorganizacijskega sveta, katero je vodil predsednik ZS Tone Mizerit.

V soboto, 14. julija, je bil v Našem domu v San Justu poslovilni večer nogometnega moštva pod okriljem društva Zedinjena Slovenija. Večerje se je udeležil tudi pesnik Tone Kuntner.

Isto soboto se je ožji odbor Zveze slovenskih mater in žena srečal s pesnikom Tonetom Kuntnerjem in soprogo na prijateljskem kosilu.

V nedeljo, 15. julija, je bil v San Martinu 33. Mladinski dan. Po tekmovanju v odbojki je bila sv. maša. Po skupnem kosilu in nadaljnjem tekmovanju je bil kulturni program, kateremu je sledila prosta zabava.

D-ova za tisk. ref. Zedinjene Slovenije.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Splošno vprašanje, ki dandanes skrbi argentinsko prebivalstvo, je: ali smo že na dnu? Žrtev, ki jo vlada zahteva zlasti od srednjih in nižjih plasti družbe, je ogromna. A mnogi bi celo to prenesli, seveda pod pogojem, da bi to grenko zdravilo končno vendar zaleгло in ozdravilo domače gospodarstvo. Vendar se s strahom poraja dvom, če ni to le še en korak v nevzdržni poti navzdol in da nas čakajo še hujši časi.

KRUTA LOGIKA

Tudi za vlado ni prijetno. Le pomislimo, kaj vse je levičarska Povezava obljubljala med volilno kampanjo, kako so napadali liberalno gospodarsko politiko prejšnje vlade in napovedovali konec krize in njenih socialnih posledic.

„Zdaj vse minulo je, nič več pel ne bom...“ bi lahko izrazil predsednik po besedah slovenske narodne. A pustimo poetiko in se potopimo v razvoj dogodkov.

Zadnje mesece je gospodarski minister Cavallo podvzel kar nekaj pozitivnih ukrepov, predvsem za preložitve plačevanja zunanega dolga, oziroma njegovih obrestí. A to ni bilo dovolj. Ker je država še vedno plačevala (stroški) več kot pa je zaslužila (dohodki - davki), je morala nenehno segati po raznih domačih in tujih posojilih. Tako smo prišli v stanje, ko ne domači ne tuji kapitali niso hoteli več posojati tej „zapufani“ državi. Ali bolje, pogoji (obresti) za ta posojila so bili tako grobi, da je minister sklenil seči po herojskem koraku: odločil je konec deficita. Ker ni več kredita, bo država porabila le to, kar ima. To pa pomeni znižanje pokojnin, znižanje plač državnim uradnikom, preložitve in znižanje plačila državnim dobavitnikom, itd. Izvzete niso niti univerze niti oborožene sile in varnostni organi.

Ukrepi, ki jih je napovedal, so mnogo hujši kot načrt, ki ga je predstavil bivši enodneveni minister Lopez Murphy in je zaradi njega padel, še predno je nastopil. Morda je prav zaradi tega ta odlok, katerega je z vsemi močmi podprl tudi predsednik De la Rúa, presenetil argentinski politični kozmos in narod sploh, tako da v prvem trenutku nihče ni vedel, kako reagirati. Načrt je temeljil na absolutni logiki, katere nihče ne more zanikati: če ni kredita (oziroma so obresti samomorilske), je edini izhod ta, da se izdatki in dohodki uravnovesijo. Dejansko je ta ideja že mnogokrat krilatila nad prebivalstvom, ki z njo soglaša. A znova se dogaja, kar se je nenehno ponavljalo med vlado Menema: soglašamo s tem, kaj dela, a ne s tem, kako to dela.

Na tej ideji so slonele tudi vse reakcije. Nihče ni zavračal ukrepa, da naj se bilanca uravnovesi in enkrat za vselej odpravi smrtonosni deficit. A osporavanje tako znotraj kot zunaj vlade se je osredotočilo v vprašanju: zakaj ponovno upokojenci in delavci? Zakaj ponovno državni uslužbenici? Zakaj tisti, ki imajo najmanj, ne pa tisti, ki imajo največ in še naprej bogatijo na račun države?

KDO VLADA?

Zadržimo se na bolj političnem področju. Ta kriza je znova pokazala na šibko točko argentinske stvarnosti: vlada nima moči. Tukaj pa že ne moremo več govoriti o razmerju med vlado in opozicijo, temveč o položaju v vladi sami. A pri tej krizi so prišli do izraza novi činitelji, nekateri od njih presenetljivi. Kar poglejmo.

Če smo doslej govorili o problemu razmerja in nasprotovanja (ali tekmo-

nja) med radikali in Solidarno fronto, je sedaj prišlo do pričetka nekakšnega preobrata. Fronta ponovno ne ve, kako bi se odločila, a kot možno varianto predlagajo „približevanje“ radikalni stranki.

To pa kaže na drugo točko: še nikdar ni bilo znotraj radikalne stranke toliko nasprotovanja Cavallu in njegovemu načrtu kot doslej, čeprav ga javno skušajo podpirati. To nasprotovanje je pritegnilo simpatije bolj leve Fronte in možnost tesnejšega sodelovanja in skupnega nastopa.

Kot vedno se je v Fronti pojavila skušnjava, da enostavno zapustijo vlado in razbijejo Povezavo. Ta ideja se je kmalu razblinila. Razlogi so različni in odvisijo od tistega, ki menje izraža. Vidni predstavniki stranke trdijo, da zato, ker lahko v vladi še vedno vplivajo na spremembo smeri in zavzamejo obrambo socialno najboljši prizadetih. Pripišujejo „liberalnim finančnim skupinam“ nenehne poizkuse, da bo jih izrinili iz vlade. Nekateri opazovalci bolj strupenega jezika pa trdijo, da se še vedno bolj splača biti pri koritu, kot pa se vrniti v opozicijo, ki ni toliko donosna.

Znova se je pokazalo, da De la Rúa nima v oblasti lastne stranke. Stranko še vedno vodi in jo nadzira bivši predsednik Alfonsín. A prvič se je tudi pokazala v radikalizmu samem huda razpoka, ko so nekateri začeli govoriti o „zvestih“ in „izdajalcih“. Dobro pa se zavedamo, kako je to lahko nevarno, zlasti v gospodarskem in socialnem trenutku, ki ga doživlja Argentina.

Opozicija, ki jo množično predstavlja peronizem, tudi ni takoj vedela, kaj storiti. Zahteva zvezne vlade je bila ista: province naj tudi ne porabijo več kot jim dovoli tekoča nabirka, ker s strani zvezne vlade ne bodo prejele več, kot jim pripada. Ne bo več posojil, ne bo več dodatnih fondov. A obenem je predsednik zahteval (prosil), naj guvernerji nove ukrepe podpro kot znak soglasja in edinosti.

KAPITAL JE BOJAZLJIV

Zakaj taka potreba priznanja, podpore in soglasja? Ker vsi naporji niso dosegli, da bi riziko države („riesgo país“) padel in prišel na normalno stanje. Še več, potem ko je minister Cavallo napovedal nove ukrepe in jih je predsednik države s presenetljivo odločnostjo podprl, je riziko dosegel zgodovinske rekorde. Razlog je enostaven: kapital je strahopeten.

Riziko države v praksi ni nič drugega kot razlika v procentih obresti, ki jih upniki računajo državi nad obrestmi, ki jih plača za posojila ZDA. Če banke Združenim državam računajo 5%, Argentini pa 15% (deset razlike), pomeni da dosega riziko 1000 točk. Ko je nastopil minister Cavallo, je znašalo to število 914 točk, ob višku krize pa je v petek 13. (nesrečna številka) dosegel 1616 točk.

Prav zato je De la Rúa izjavil, da je „obstriženje“ proračuna edini izhod iz krize, in da ni snov pogajanja. Vlada lahko debatira o nekaterih detaljih, popusti tukaj, pritisne drugje, a bistvo ukrepa, da se takoj odpravi državni deficit, ostane nespremenjeno.

Dejansko je vlada že nekaj popustila, saj je prvotno pritisk bil še hujši. Sedaj je pustila nedotaknjene pokojnine, ki ne presega 300 pesov (prej je bila meja \$ 200.-). Za tri mesece bodo plače državnim uslužbenecem znižali za 18%, potem bo pa odvisno od davčne nabirke: če se ta zviša, se bodo povišale tudi plače, a nikdar za ceno deficita. Politične plače in stroške bodo (bodo?) znižali za 26%, uvedli bodo davke na hranilne knjižice, itd. „V tem boju mi gre življenje“ je dramatično napovedal de la Rúa. Ni pa omenil, da gre za življenje tudi množici trpečih prebivalcev, ki morajo napraviti novo luknjo v že tako stisnjem pasu.

Ogledalo zgodovine ima velike madeže

FAZ jasno prikazuje svetu, kako še danes gledajo v Sloveniji na polpreteklo zgodovino

V minulih letih je izšlo nešteto jugoslovanskih in slovenskih študij na temo „partizani“ in „narodnoosvobodilni boj“. Toda kako lahko dandanes zgodovinarji, ki prevzemajo odgovornost za novo „standardno“ zgodovino, komunistične grozote tako zelo zanemarijo? Zakaj se deset let po neodvisnosti Slovenije njeno novejšo zgodovino še vedno predstavlja tako izkrivljeno, s tem ko se monopolizira s komunističnim odporom, se v prispevku za naslovom **Slepe pege**, ki ga objavlja Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ) 9. julija, sprašuje Reinhard Olt.

Slovenija je slavnostno praznovala deseto obletnico svoje neodvisnosti, toda slovesno razsvetlitev nacionalnega samopreverjanja so zameglili spori, ki izvirajo iz dveh različnih pojmovanj novejšo zgodovine. Kajti ogledalo zgodovine ima dokaj velike madeže. Ti niso razjasnjeni niti v Ilustrirani zgodovini Slovenije. Pričakovali bi, da bodo v novi knjigi osvetljene dogme iz stare knjige in da bo poglavje za naslovom Narodnoosvobodilni boj in revolucija na novo ovrednoteno. Zmotno, tudi ta novi pogled na zgodovino gre skozi očala partizanskega kulta.

Tako je na primer ravnanje vodilnega politika Slovenske ljudske stranke (SLS) iz medvojnega obdobja Marka Natlačna obravnavano kot izdaja zmedenca, ne da bi pri tem vsaj kritično obravnavali vire in Natlačnovo delovanje, ki je bilo usmerjeno v omilitve vojaškega okupatorskega režima, obravnavali iz tedanjih okoliščin. Natlačen je na podlagi svojih izkušenj s fašističnimi okupatorskimi silami Italije v zahodnem delu današnje Slovenije zaman poskušal, da bi nemške okupatorske sile, ki so se mu zdele „bolj blage“, prepričal v razširitev njihovih oblasti nad vso Slovenijo.

Komunisti in njim zavezano zgodovinarstvo so ga nato blatili z razsodbo o izdaji. Podobnega „priznanja“ sta bila deležna tudi obisk delegacije Narodnega sveta za Slove-

nije 8. junija 1941 pri Mussoliniju v Rimu kot tudi navzočnost škofa Gregorija Rožmana ob prisegi domobrancev na ljubljanskem stadionu aprila 1944. Ne gre dvomiti, da bi lahko šlo narodnemu svetu in škofu za rešitev svojih rojakov. Toda slovensko zgodovinarstvo vidi v tem le prekletstva vredno kolaboracionistično dejanje.

Tovrstno pojmovanje zgodovine tako mimogrede omeni tudi število žrtev partizansko-komunističnega terorja od leta 1941: kot „mobiliziranci okupatorske vojske“ je padlo 15.000 Slovencev. Kako so umrli, namreč pod roko večinoma brutalnih „komandosov“ v Kočevskem rogu ali pri Mariboru, se ne omenja. V nasprotju s tem je več kot 50.000 padlih partizanov, sodelavcev partizanskega gibanja in civilistov, ki so bili žrtev okupatorja, povzdignjenih na mitski panteon.

12. maja 1945 je France Hočevar, politkomisar ene do partizanskih brigad, prišel na Koroško. V imenu 4. jugoslovanske armade je na sedežu 5. britanskega korpusa v Celovcu z brigadirjem Tobyjem Lowom sprejel dogovor o predaji slovenskih, hrvaških in srbskih protikomunističnih beguncev. Po tem so Angleži sredi maja pri Pliberku glavni hrvaške vojske (skupaj s svojci kakih 200.000 ljudi) prepričali kapitulacijo in prehod v „varno“ Koroško. To je bila njihova smrtna obsodba. 18. maja je Tito svojim partizanskim enotam na Koroškem v skladu z dogovorom z Angleži ukazal umik za strano jugoslovansko-avstrijsko mejo. Partizanski poveljnik Ivanovič iz 3. jugoslovanske armade in brigadir Low sta se nato dogovorila o predaji vseh beguncev na območju južne Koroške. Hrvate so izročili 20. maja, Srbe 24., Slovence pa 30. maja. Kdor ni bil ustreljen takoj po predaji in je preživel poudarjen, je bil kasneje ubit. Da se o tem v „narodni zgodovini“, ki je izšla v neodvisni Sloveniji, še vedno bolj ali manj molči, čeprav

Nad. na 6. str.

Slovenci v Argentini

Iz življenja v Našem domu

Delovanje skupnosti okoli Našega doma je zelo pestro in bogato. Danes bomo omenili samo nekaj zadnjih prireditev:

LETNO KOSILO ZVEZE ŽENA IN MATER

V nedeljo, 1. aprila smo imele letno kosilo, katerega namen je podpreti delo naše zveze, ki je pomoč osamelemu in pomoči potrebnemu rojaku. Najprej nas je pozdravila predsednica Našega doma, Mici Malavašič-Casullo, nato pa Nežka Lovšin Kržišnik, naša krajevna predsednica Zveze, ki je pozdravila vse navzoče, ki so se v tako lepem številu udeležili tega srečanja. Po kosilu je sledil bogat srečolov, katerega so omogočili dobrotniki in prijatelji Zveze. Z molitvijo smo zaključili to nedeljsko srečanje z zahvalo Bogu in Materi Mariji, ki je najlepši vzor vsake žene in matere.

DOMOBRAVSKA PROSLAVA

V nedeljo, 24. junija po sveti maši smo se sanhuški rojaki zbrali v Našem domu. Pred spomenikom Franceta Balantiča smo položili venec v spomin vseh žrtev in padlih krvave komunistične revolucije. Letos poteka 80 let rojstva pesnika, ki je v svojih verzih začutil lastno usodo ter usodo naroda in domovine.

Zbrani smo spremljali polaganje venca in občuteno zmolili v gotovosti in veri, da je pravični Bog plačnik vsem, ki so življenje darovali v imenu vere in svobode.

Nato smo se pomaknili v dvorano, da bi počastili slovenske žrtve nasilja, nestrpnosti, ateizma in sužnosti komunizma.

Predsednica Našega doma Mici Malava-

obe roki polomljeni, več vbodljajev z nožem, ves razbit skoraj ni bil več podoben človeku. Moj brat Ciril je bil vrnjen iz Vetrinja; prestal je strahote stradanja, pretepanja; izpuščen kot mladoleten, so ga na poti domov domači terenci zajeli in ustrelili z več drugimi fanti in Vodiških gozdovih; tam imajo sedaj časten spomenik. Vsi so dali svoje življenje za svoje prepričanje, iz ljubezni do slovenskega naroda."

Sledila je odrska predstava, v režiji Blaža Mikliča in mogočno scenarijo našega scenografa Tone Oblaka, ki je vsebovala globoko razmišljanje o skrivnosti božjega načrta. To, da je Bog slovenski narod zaznamoval s trpljenjem, ima gotovo poseben pomen pri Njem: luč, ki je danes izgovorje-

Roditeljski sestanek šole Franceta Balantiča

Ob začetku šolskega leta je veliko prijav. Že zadnje dni počitnic preverimo, da je počitniška naloga gotova. Poiščemo nahrbtnike in uredimo šolske potrebščine. Navaditi se moramo zopet na urnike.

Čeprav se to leto za letom ponavlja, v nas vzbuja nova pričakovanja in želje, da bi se ob srečanju učenci, učitelji in starši obogatili in bili vedno boljši.

In tako pouk steče...

Kdaj pa kdaj je pa tudi vredno, da se v hitrosti današnjih časov malo ustavimo in ob pogovoru pregledamo delo, katerega kot vzgojitelji opravljamo dan za dnevom. Tako se zavemo, da so težave in tudi veselja za starše in učitelje za vse podobna. Njim naj bi bil namenjen roditeljski sestanek. 6. maja smo se zbrali v Našem domu na povabilo učiteljskega zbora šole. Učitelji so staršem pripravili zanimiv program. Po pozdravnem nagovoru Angelce Klanšek, voditeljice osnovne šole, smo se posedili po skupinah za prijeten razgovor.

Za začetek smo prebrali zgodbo o različnih drevesih z različnimi sposobnostmi. Ob stavku „vsak človek je enkrat“ smo

obravnavali dejstvo, da ima vsak svoje sposobnosti, s katerimi lahko spreminja in doprinaša drugim ter bogati samega sebe. Zavedati se moramo, da potrebujemo drug drugega za lastno dopolnjevanje. Poudarili smo čut odgovornosti in hvaležnosti; zavedamo se, s kakšno lahkoto dandanes nismo ne odgovorni, ne hvaležni. Pod geslom: „če v ljubezni otroka hočeš vzgojiti, na tri stvari ga moraš opozoriti: prosim, hvala, oprost“ bomo skušali te besede čim več uporabljati.

Z otroki se bomo o tem tudi pogovorili, da bi doma in v šoli dosegli jasen napredek v letošnjem letu.

Za konec smo se še malo nasmejali in sprostiti ob branju odlomkov iz knjige „Kar po domače“. Starši so korajžno uprizorili štiri vzgojne primere.

Vsi smo bili zadovoljni. Hvaležni smo učiteljskemu zboru za pripravo sestanka. Želimo si še katere prilike za prijeten razgovor in upamo, da bomo učitelji in starši odgovorno izpolnili, kar smo se domenili.

Tatjana Modic Kržišnik

CARAPACHAY

SPOMINSKA PROSLAVA

V nedeljo 10. junija smo imeli krajevno proslavo v spomin padlim domobrancem in drugim žrtvam revolucije. Sveto mašo je opravil prelat dr. Jure Rode, med katero je imel lep priložnostni nagovor.

Po maši so učenci slovenske šole prinesli na okrašen oder prižgane svečke, preživeli domobranci so pa prižgali spominsko svečo. Nato je Franci Žnidar v daljših besedah razložil pomen naših vsakoletnih proslav, bolj namenjene mladim, da izvedo zgodovino in spoznajo junake, ki so dali življenje za vzvišene ideale in za domovino. Postavil nam jih je za zgled v globoki ljubezni do domovine, v vdanem sprejemanju usode iz božjih rok in v trdnem uporu proti zlu.

Andreja Papež Córdova je prebrala odlomek spominov domobranca, ki se je

čudežno rešil iz brezna v Kočevskem Rogu; živ pričevalec, ki opisuje svoje trpljenje, brez vsakega znaka maščevalnosti. Andrej Žnidar pa je prebral oporoko mladega slovenskega fanta, nasilno mobiliziranega med okupacijo v nemško vojsko. Napisal jo je, ko je ležal v ruski bolnišnici težko ranjen in je bilo njegovo stanje bližje smrti kot življenju. V njej se izroča Marijinemu varstvu in v božje roke, in prosi odpuščanja za smrti, ki jih je lahko povzročil nehoti in sploh brez sovraštva. Čez šestdesettisoč je bilo mobiliziranih Slovencev iz Štajerske, Gorenjske in Koroške. Vsaj ena tretjina od teh se ni vrnila v domovino: morali so na fronto in se boriti in umirati za tuje ideale. Tudi za te junake naj velja naša vsakoletna spominska proslava.

Za zaključek so vsi navzoči zapeli pesem „Oče, mati, bratje in sestre“.

RAST XXX

Kot vsako leto smo tudi letošnji abiturienti Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka odšli na obisk Slovenije kot skupina RAST XXX. Dne 30. junija smo po enodnevem poletu prileteli na Brnik in se naslednji dan zbrali v Dijaškem Domu Poljane v Ljubljani, kjer smo se nastanili.

V ponedeljek, 2. julija so nas v Poletni šoli z drugimi obiskovalci razvrstili po skupinah, oziroma po nivojih. Izmed nas jih je prišlo deset v 11. skupino, v kateri je lektorica prof. Andreja Markovič; deset v 13. s prof. Romanom Brunskom kot lektorjem; in pet v 14. najvišjo skupino, kjer lektorira prof. Andrej Bartol.

Dijaki hodimo na tečaj slovenščine vsak dan od ponedeljka do petka od 9.00 do 12.30 ure.

Po kosilu pa od 14.00 do 15.30 ure na izbirne tečaje, med katerimi so slušno razumevanje, kreativno pisanje in literatura, ter poslovni jezik med drugimi. Tu se petošolci izobražujemo v različnih znanostih, ki nas zanimajo.

Pri tečaju poslovne slovenščine se dijaki učijo družabnih pogovorov v poslovnem svetu, strokovne izraze in pišejo poslovne dopise. Vse to jim bo koristilo, če bi si kdaj hoteli v slovenskem poslovnem svetu in v Sloveniji dobiti delo.

Tisti, ki vadijo slušno razumevanje, imajo kot cilj privaditi posluš na slovenski moderni jezik, ki ga slišijo v televiziji, radiu, itd.

Nekateri drugi dijaki so pa izbrali tečaj literature in kreativnega pisanja. S pomočjo branja raznih pesmi in zgodb najvažnejših slovenskih moč ustvarjajo nove in kreativne poezije, zgodbe, romane in pesmi.

V sklopu tečaja smo dijaki v soboto, 7. julija obiskali slovensko Primorsko in sicer Idrijo, Tolmin, Kobarid, reko Sočo in Vršič. V teh krajih smo spoznali enega najlepših delov slovenskega ozemlja.

Tako doživljamo slovenski abiturienti iz Argentine potovanje v domovino svojih prednikov.

Andrej Žnidar

MLADA MORILKA NA SVOBODI

Mladoletnika, ki sta leta 1993 kot desetletnika v bližini Liverpoola brutalno umorila dveletnega Jamesa Bulgerja, sta po osmih letih znova na prostosti. Prizivno sodišče je odločilo, da Jon Venables in Robert Thompson (zdaj z novima imenoma), ki sta bila doslej zaprta v zaporu za mladoletne, nista več nevarna za okolico. Thompson in Venables sta bila sicer obsodena na 15 let zapore.

Med žalnostno slovesnostjo v Našem domu San Justu

šič-Casullo je pozdravila navzoče, posebno bivše domobranci. Nato pa nam je spregovorila Cilka Vombergar Lipar in pričala o dogodkih, ki so se med drugo svetovno vojno dogajali na razklanem slovenskem ozemlju.

Naj navedemo samo en odstavek:

„Danes je dan domobrancev. Vsi vemo, da medvojnih in povojnih grozodejstev ni mogoče kar enostavno pozabiti, posebno še mi, ki smo bili prizadeti. Kako je mogoče pozabiti strašno smrt moža, očeta, brata?“

Danes se še posebej spominjam svojega moža, domobranca Franceta Liparja, pa njegovega očeta, živinozdravnika Franceta Liparja, ki je prestal mučeniško smrt: privezanega na kol so mu polomili kosti, ga živega sežgali in nato vrgli v sedem metrov globoko jamo. Spominjam se svojega očeta, Jerneja Vombergarja: umrl je po strahovitem mučenju, pretepen, imel je

na resnica, je močnejša od teme, ki jo povzroča laž.

Sodelovali smo z zbranostjo naše tihe molitve, tudi v imenu tistih, ki so jim bila zasuta usta s prstjo teharških, kočevskih in mnogih drugih grobov.

PREDAVANJE P. DR. ALOJZIJA KUKOVICE

V nedeljo, 1. julija je daroval sv. mašo za sanhuške rojake p.dr. Alojzij Kukovica DJ. Nato smo se zbrali v Našem domu k skupnemu zajtrku in se v velikem številu udeležili zanimivega predavanja patra Kukovice, ki nam je govoril o seksualni problematiki in verski svobodi.

Ob tej priliki je sanhuška skupnost čestitala jubileantu za 50 let duhovništva in mu zapela ob njegovem godovnem in rojstnem prazniku.

EP

Slovenska vas

SPOMINSKA PROSLAVA

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVE

24. junija smo se zjutraj zbrali k običajni nedeljski maši v cerkvi Marije Kraljice, ki jo je Jaka Barle ta dan daroval za žrtve komunistične revolucije.

Po maši je v Hladnikovem domu pred spominsko ploščo pomolil Janez Petek z vso zbrano občino, Zdenko Rot pa je v imenu preživelih domobrancev položil šopek rož.

V dvorani se je vršil osrednji del proslave, ki je bila letos usmerjena k iskanju smisla našega osebnega, družinskega in skupnega trpljenja. V tesnem sozvočju smo v govoru mons. Jureta Rodeta dojemali teološko utemeljitev, odrski tekst pa nam je omogočal filozofsko poetični pristop.

Recitacijski tekst z naslovom „PODARI NAM MIR“, ki ga je režiral avtor Martin Sušnik, prinašano kot uvodnik.

Doživeto podajanje izvajalcev Marjane Urbančič, Lučke Mehle, Valerije Burja, Pavlinke Grbec, Rotije Grbec, Marka Pallotta in Danija Grbca je bilo vsekakor kvalitetno, zlasti v jasni in korektni izgovorjavi. Geraldine Rome je poskrbela za scenski prostor, Jože Mehle pa za osvetljavo.

Nad vse je pomembno, da je skupina samih mladih sposobna razmišljati o dogodkih, ki so zaznamovali nas narod, a so se zgodili že daleč pred njihovim rojstvom.

Že deset let je mesec junij čas mešanih občutkov. Čas spomina na žrtve in čas praznovanja, ki pa med sabo nista neskladna, temveč sta tesno povezana. Uresničitev tisočletnih sanj o samostojni Sloveniji je tudi v obilni meri sad trpljenja in mučeniškega darovanja.

Tako smo se na isti dan zvečer znova zbrali in tudi tokrat najprej pri sv. maši, ki jo je Janez Cerar daroval za vse, ki so dali svoje življenje za svobodo v dolgi zgodovini slovenskega naroda.

Ko smo se po maši pomikali v dvorano, nas je na dvorišču s častnega mesta in bleščeče osvetljena pozdravljala slovenska zastava in ob njej zastava Evropske zveze.

V farni dvorani smo v kratki pa prisrčni prireditvi nazdravili Sloveniji, zapeli Prešernovo Zdravljico in poslušali recitacijo Slomškove. Pozdravil nas je gost brigadir Janez Kavav, vojaški predstavnik pred vlado ZDA in ostalih ameriških držav.

S spominsko plaketo se je Stane Jemec, predsednik Društva Slovenska vas, v imenu vseh poslovil in se zahvalil Tomažu Kunstlju za vso njegovo naklonjenost v času diplomatske funkcije v Buenos Airesu.

Ob prigrizku in dobri kapljici se je nadaljevalo prepevanje in prijeten razgovor.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Skoraj neopazna so naša srečanja, a so del mozaika, ki ga sestavljamo s skupnimi močmi, idejami, načrti in tudi porazi, saj ne stečejo stvari tako po zaželenih zamislih, vendar je vse pogojeno z ljubeznijo do vsega našega slovenskega v resničnem spoštovanju in medsebojnem razumevanju.

V maju in juniju se ustavljamo ob usodnih mejnikih, ki so zaznamovali posameznike, družine in ves slovenski narod s tragičnim pečatom trpljenja in smrti kot še nikoli v naši tisočletni zgodovini; nosimo ga v srcu, zlasti v teh mesecih.

Na majskem rednem srečanju smo z vsem zanimanjem sledile Sonji Tavčarjevi, ki je nam orisala svoje doživljanje nemške okupacije, umik v Ljubljano iz Maribora upajoča na milejšo italijansko ravnanje s civilisti in na žalost le začasen oddih, kajti v lepi, beli Ljubljani so „rdeči“ že začeli s svojimi znanimi načrti.

Tajno povabilo s sošolkami na sestanek in sodelovanje v OF, posledice negativnega odnosa je zastrašilo izkušene starše, da se je znova umaknila v notranjost Italije, kjer je izrabila čas za študij. Končni beg v tujino z bodočim možem in njegovimi, z vsemi mogočimi pripetljaji in ob razpletu le teh bi bilo za knjigo napetega branja. Sami so se prebijali po ravnem in po gričih s skoraj slepim bodočim tantom do Italije, kjer so živeli izven taborišč ter se borili po raznih službah za vsakdanji obstanek, dokler niso potem prispeli v Argentino.

Sonji Tavčar smo hvaležne, da je zbrala toliko poguma, prebrskala skoraj pokrito težko preteklo dobo, ki je dolgo grenila življenje vsem, a ni pozabila na humor, da je prijetno rahljal napetosti med vsemi doživljenjskimi pripetljaji takrat in zdaj! Ljubi Bog poskrbi za vse...

Junjsko žalno uro ob 60. obletnici revolucije smo posvetile žrtvam vojne, pobi-

tim domobrancem med in po vojni. Miza je za to prilika pogrnjena s črnim prtom, kamor položimo črne bukve, rože, sveče, rožni venec in pomolimo z asistentom dr. J. Rodetom za pokojne junake-mučence, med njimi tudi matere, žene in otroke...

Žalni list (umetnice Bare Remec) je prikazoval slovensko mamo, ko nosi v culi kosti svojega sina.

Marija Slabe je pa za to pot pripravila opis in vtise najstnice po umiku domobrancev iz Ljubljane. Z njimi je odšel oče - ostali sta sami z mamo, obkrožene s terenci in terenkami, ki so pripravili slovesen prihod partizanov s cvetjem in zastavami. Veselje ni trajalo dolgo, saj so partizani začeli ukrepati s strašljivo samopašnostjo, večkrat neusmiljeni do lastnih simpatizerjev, kar je bilo za tiste čase še premalo. Privilegiji so bili vidni kakor tudi krivice. Bili sta takoj zaznamovani - družina pobeglega! Tudi otroci so občutili šikaniranja v šoli, v gimnaziji itd... Zasedli so hiše, preiskave so se nadaljevale iz dneva v dan; vedno so nekaj iskali... Nakaznice za hrano so jim odklonili za dve leti, obdavčili pa visoko ne glede na delo ali službo, če jo je kdo imel. Začel se je moreči čas, ki je visel v zraku... Nihče ni objavil javno ali naglas nobenega pobja, vendar smo vedeli, slutili usodo naših fantov, naših ljudi, je dejala. Cerkev so se polnile, jok se je pritajeno slišal pred oltarji in svetimi podobami Marije. V potokih je tekla kri in solze. Čeprav je bila mlada študentka, ji je strah prišel v kosti, da se ga je komaj znebila po letih mirnega snidenja z očetom v Argentini.

Dve pričevanji, vredni ponatisa za družinsko in širšo kroniko; drobci tistega mozaika, ki ga gradimo v spomin in opomin znanemcem.

Prav lepa hvala naj velja obema, gospe-ma Tavčar in Slabe!

Poslovilni večer „naše“ ekipe

Vsem je že znano, da se nogometna ekipa Zedinjene Slovenije podaja na športni obisk Slovenije. A da se „naši“ nogometarji predstavijo v skupnosti in se poslovijo pred turnejo, so v soboto 14. t.m. organizirali poslovilni večer v Našem domu v San Justo.

Že pri vходу je vsak obiskovalec prejel nalepko z logotipom ekipe in priložnostno brošuro, ki predstavi ekipo in slovensko skupnost v Argentini. To brošuro bo ekipa ponesla s seboj v Slovenijo.

Pred kratkim pokrito dvorišče Doma je bilo posebej okrašeno v stilu nogometnega štadiona in predstavitev se je začela (sicer s precejšno zamudo) kot neposredno poročanje nogometne tekme. Potem ko je predsednica Našega doma pozdravila vse goste (med njimi je bil tudi novi veleposlanik RS Bojan Grobovšek in pa pesnik in gledališčnik Tone Kuntner z gospo), so Martin Selan, Albi Klareich (v „estudios“) in Damijan Poglajen („na igrišču“) uvedli navzoče v dogajanje večera po zamisli in besedilu Pavlinke Zupanc. Med prilično glasbo so pritekli člani ekipe na štadion, se drug za drugim predstavili med bučnim ploskanjem številnega občinstva in razbijanjem navijačev. „Časnikarji“ so nato izpeljali razgovor še s predsednikom Zedinjene Slovenije Tonetom Mizeritom, ki bo spremljal ekipo v Slovenijo (ponudil se je celo za „tretjega vratarja“), tajnikom ekipe Markom Vombergarjem in opolnomočenim ministrom Tomažem Kunstljem. Za tem so člani ekipe zaigrali še tri kratke tekme na

Novi veleposlanik Grobovšek pozdravlja goste in nogometno ekipo

malem igrišču in vzbudili navdušenje občinstva nad izredno tehnično igro, ki so jo pokazali in ki daje upanje, da iz Slovenije ne bodo prišli praznih rok.

Sledila je večerja v zgornji dvorani. V ozadju odra se je blestel logotip ekipe (ki smo ga že večkrat lahko občudovali na straneh našega lista), mladina Našega doma pa je izvrstno postregla okusen asado in druge drobrote, ki so jih pripravili sanhuški možje in gospe.

Pred posladkom je prišel na vrsto še drugi del programa. Najprej smo lahko občudovali ekipo na posebnem videu (izvedna Foto Premium), nakar je v povezavi Ivane Tekavec potekel program na odru. Vodja in trener ekipe lic. Heri Zupan je nagovoril navzoče. Predstavil je razvoj in delovanje skupine in se zahvalil vsem, ki so

na katerikoli način sodelovali pri tem (govor bomo objavili v prihodnji številki).

Na oder so povabili tudi novega veleposlanika. Bojan Grobovšek je pozdravil vse navzoče in na člane ekipe naslovil vzpodbudne besede ter jim želel obilo sreče med obiskom Slovenije.

Na oder je stopil pesnik in gledališčnik Tone Kuntner. Najprej je iz svoje knjige „Mati Slovenija“ prebral priložnostno poezijo, nato pa je nagovoril vse navzoče in predvsem člane ekipe ter jim prikazal Slovenijo kot raj pod Triglavom. Povzel je besede Ivana Cankarja in recitiral njegov spis o lepotah Slovenije, veselosti ljudi, ki tam žive, in zvočnosti in lepote slovenske besede. Za konec je pričel recitirati še Prešernovo Zdravljico, pri čemer se mu je pridružil Blaž Miklič. Izmenjaje kitico za kitico sta skupno zaželela, naj „žive vsi narodi“. Z dvignjenima kozarcema sta napi-

la „zase in za prijatelje“ v občutenem zanosu vere in prepričanja v lepšo prihodnost slovenstva.

Predsednica doma Mici Malavašič Casullo se je Tonetu Kuntnerju zahvalila za obisk in mu podarila spominsko plaketo, njegovi soprogi pa šopek rož.

Med posladkom je bilo še žrebanje majic ekipe in drugih športnih izdelkov z logotipom nogometnega moštva Zedinjene Slovenije. Po večerji pa je sledila prosta zabava. Te so se člani ekipe udeležili zelo omejeno. Za to je skrbel in nenehno skrbi prijazno strogi kondicijski trener Jure Urbančič. Obljubil je, da bo to skrb dosledno izvajal ves čas turneje.

Ves potek večera pa je izzvenel v eno samo misel, kateri se pridružuje tudi naš list. **Fantje: srečno pot in mnogo uspehov!**

-e -t - Foto Marko Vombergar

Novice iz Slovenije

Pisali smo pred 50 leti...

1000-LETNICA SOLKANA

Na Placu, danes trgu Martina Plepčiča, so potekale slovesnosti ob tisočletnici prve pisne omembe solkanskega naselja v darilni pogodbi cesarja Otona III („oglejski cerkvi in njenemu patriarhu Ivanu IV. polovico gradu, ki se mu pravi Solkan in polovico vasi, ki se v jeziku Slovanov imenuje Goričca“). Akademija je nosila skupen naslov Na svojih tleh stojiš, misel, ki jo je v pesmi Očetu zapisal pesnik Alojz Gradnik.

42. JAZZ FESTIVAL

Od 28. do 30. junija so bile Križanke prizorišče 42. ljubljanskega jazz festivala. Poletno gledališče je gostilo deset tujih in domačih zasedb. Umetniški vodja festivala je Oliver Belopeta. Odprtje festivala so organizatorji namenili stalnemu gostu - Big Bandu RTV Slovenija, tokrat pod vodstvom ameriškega dirigenta, skladatelja, aranžerja in hornista Butcha Morrisa. Med drugimi je nastopila The Sun Ra Arkestra, legendarna glasbena skupina, znana po neustavljivih, z energijo nabitih nastopih. Štirinajstčlansko zasedbo vodi 74-letni saksofonist Marshall Allen, ki z njimi nastopa več kot 30 let in izvaja večji del repertoarja 20. stoletja.

Ob začetku festivala so v Mali galeriji Cankarjevega doma odprli fotografsko razstavo Maura D'Agatija z naslovom Off (jazz-fotografija). D'Agatija ne zanimajo podobe glasbenikov na sceni, temveč dogajanje okoli koncerta: prej in potem, za odrom in na ulicah.

IMAGO SLOVENIAE

Slavnostni začetek nove sezone nacionalnega projekta Imago Sloveniae - Podoba Slovenije in obenem začetek Poletja v Stari

Ljubljani je zaznamoval koncert v Frančiškanski cerkvi, kjer sta nastopila Orkester Slovenske filharmonije in Slovenski komorni zbor. Projekt Imago Sloveniae - Podoba Slovenije je leta 1994 nastal iz potrebe po oživitvi kulturne podobe starih mestnih jeder in bo letos javnosti že osmič ponudil bogat kulturni program. Vodja projekta je Primož Lorenz. V različnih objektih kulturne dediščine v 27 slovenskih krajih bo letos 56 kulturnih prireditev. V Imagu poleg tega pripravljajo še 20 dogodkov v okviru Poletja v Stari Ljubljani.

ZVEZA Z BUDIMPEŠTO

Letalski potniki bodo z ljubljanskega letališča lahko brez prestopanja leteli v Budimpešto. Letalo YAK 40 madžarskega prevoznika Carpathian Air Transport (CAT), ki sprejme 30 potnikov, bo obe glavni mesti povezovalo ob ponedeljkih, sredah, petkih in nedeljah.

PISMA S FRONTE

V Novi Gorici so predstavili projekt Pisma s fronte. Predstavo bo z režiral Marjan Bevk in je zamišljena kot potujoča kulturna karavana po obojeležih in ostalinah dogodkov I. svetovne vojne; pričela se bo v trdnjavi Kluže pri Bovcu in se končala pri Doberdobi. Premiera bo 24. julija. Bevk je zamisel za predstavo dobil ob prebiranju dnevnikov in pisem vojakov s Soške fronte. Predstavo bodo uprizorili v treh jezikih. Nastopili bodo: Branko Ličen in Gorazd Jakomini iz Primorskega dramskega gledališča, Giulio Marini iz Italijanske drame z Reke, Peter Vida iz teatra Szolnokki Szigligeti in Alida Bevk, slušateljica III. letnika AGRFT iz Ljubljane.

NOVE SLOVENSKE KNJIGE

Na slovenskem knjižnem trgu se je pojavila nova knjiga: Maxence Van den Meeršov roman **Ribiči** v prevodu Franceta Kremžarja. Knjiga se peča z delovanjem JOC v Fanciji.

Iz istega okolja jê izšel tudi francoski afriški misijonski roman **Pučava bo cvetela** pisca Alberta Bessieresa v prevodu dr. Jakoba Žagarja CM kot ponatis predvojnega izdaje.

JUTRO BREZ SONCA

je knjiga, ki jo je napisal Ivan Jontez v Severni Ameriki. V Argentini zaradi visoke dolarske cene knjige ni bilo možno naročiti. Sedaj se je naši upravi posrečilo, da je dobila nekaj izvodov po znižani ceni 30 pesov.

SPORED SMUČARSKIH TEKEM ARGENTINSKE SMUČARSKE ZVEZE

Dne 12. avgusta smučarski tek, 15. avgusta veleslalom, 17. avgusta slalom, 18.

avgusta smuk in 19. avgusta skoki in razdelitev daril.

Od slovenskih tekmovalcev bodo predvidoma nastopili Janez Flere in Andrej Kukovica v smučskem teku in Dinko Bertonec v alpskih disciplinah.

Zima je za sedaj s snegom zelo skopa, vreme je toplo in deževno, tako da je dovolj snega za smučanje samo na vrhu Catedrala.

Casa BOYU, urarna in zlatarna

Ko se te dni obnavlja

tretja obletnica

obstoja naše tvrdke, izrekamo vsem našim cenjeni strankam in prijateljem pristrčno in iskreno zahvalo za izkazano zaupanje in naklonjenost.

V dneh tega skromnega jubileja nudimo vsem našim strankam poseben popust pri vseh nakupih poleg že stalnih olajšav in ugodnosti.

BOYU - Božič-Jurčec

Svobodna Slovenija, št. 29, 19. julija 1951

Slovenija moja dežela

Slovenci izven Avstrije

Dosedaj smo pregledovali življenje Slovencev pod Avstrijo. Ti so tvorili veliko večino slovenskega naroda, ne pa vso. Izven območja avstrijskega cesarstva so ostali trije različni deli, od katerih nekateri še danes niso združeni v osrednji Sloveniji.

Ti so Beneška Slovenija, Primorje in Prekmurje.

BENEŠKA SLOVENIJA

Ko so Slovenci prišli na Kras v šestem stoletju, so se morali ustaviti pred Langobardi - Furlani, ki so prej posedli furlansko nižino. Slovenci so tako ostali na goratem svetu, kar velja še danes. Zasedli so doline Nadiže, Ter in Rezijo. Zemlja je revna.

Preko njih so večkrat divjale slovensko - langobardske vojske, dokler jih ni zasedel Karel Veliki. Pozneje so jih Franki dali v upravo in last oglejskim patriarhom (ti so za nekaj časa bili tudi upravniki na Kranjskem). Počasi pa je Beneška republika trgala kos za kosom patriarhove države, tako da je ta 1430 razpadla.

Beneški Slovenci so ostali pod Benečani do propada njihove republike pod Napoleonom leta 1797, ko so prišli pod Avstrijo.

Zanimivo in važno je dejstvo, da so Slovenci pod patriarhi in pod Benečani obdržali veliko mero samouprave, ki je kazala sled stare slovenske ureditve.

Prebivalci so bili razdeljeni po soseskah (36), ki so bile povezane v landarskem in mersinskem velikem županstvu, ki sta se imenovala „banka“.

Ta sta se sestajala pod lipami okoli kamenite mize (banco) in tam razpravljala in odločali o vsem, kar se je tikalo njihovih

Kamnita plošča mize landarske banke, edini arheološke ostanek nekdanje avtonomije

okrajev: o pašnikih in njih mejah, občinskih poteh, prepirih med sosedmi, o odlokih gosposke, o davkih in globah, o župnikih in njih vzdrževanju, popravljanju cerkva itd. Včasih so si upali upirati celo župnikom. Tudi so imeli pravice do sodstva, celo so lahko izrekli smrtno kazen. Te svoje pravice so branili z veliko odločnostjo v pritožbah dožu v Benetkah. Dejansko so bili avtonomna država v državi.

Patriarhi so te pravice radi dajali Beneškim Slovincem, kajti oni so jim bili nekako varstvo meje proti avstrijskim „barbarom“. Tudi Benetke so jim potrdile in celo povečale stare pravice, tako da so se domačini pod njimi dobro počutili. Tako je bil to eden najvažnejših nagibov, da so se leta 1866 odločili za Italijo, ker jim je obljubljala stare beneške pravice. (Seveda tega ni izpolnila).

Osebne novice

Krst. V nedeljo, 8. julija je bila krščena v cerkvi Marije Pomagaj **Martina Pavla Filipič Zupanc**, prvorojena hčerka Tomaza Gregorja in Monike. Botra sta bila Pavle Damijan Filipič in Pavlinka Zupanc. Krstil je Franc Šenk. Srečnim staršem iz srca čestitamo!

DOBRODOŠEL DAR

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije je gospa **Berta Šproc** darovala \$ 50.- Iskreno se ji zahvaljujemo in jo stavimo za zgled še drugim naročnikom.

Slovenija in šport

ATLETSKI MITINGI

Ljubljanka Urša Beti je na atletskem mitingu IAAF v Budimpešti v teku na 100 metrov ovire tekla 13,67 in zasedla tretje mesto. V teku na 110 metrov ovire je bil Damjan Zlatnar (13,89) četrti, to mesto je zasedel tudi na 400 metrov ovire (50,90), četrta pa je bila tudi Sonja Roman na 1500 metrov (4:20,46). - Vrhničanka Alenka Bikar pa je na atletskem mitingu za veliko nagrado II. v Zagrebu zasedla dve tretji mesti v teku na 100 metrov (11,38) in na 200 metrov, v B teku na 100 metrov pa je bil Matej Juhart tretji (10,64). - Slovenski metalec Igor Primc je na mednarodnem atletskem mitingu v Gorici osvojil prvo mesto z metom 61,90 m. V isti disciplini je bil mlajši član Valter Grilanc z novim osebnim rekordom 50,23 m peti. Primož Kozmus je bil pri metu kladiva tretji, orodje pa je zalučal 68,35 m daleč. V teku na 110 m z ovirami je Blaž Korunc s časom 14,25 m osvojil prvo mesto, Matjaž Vuglar je bil s 14,65 tretji. Na 800 m je zmagal Borut Veber s časom 1:54,73, v teku na 3000 m je bil najboljši Aleš Tomič s časom 8:21,15, Urh Kopitar pa je bil s 54,80 v teku na 400 m z ovirami drugi. V metu kopja sta prvi dve mesti pripadli slovincema Robiju Teršku in Borutu Vrhovcu. Pri dekletih je v teku na 400 m zmagala Janja Prelovšek v času 56,58, na enaki dolžini, le z ovirami je slavila Meta Mačur, Maja Gorjup je bila druga. V skoku v daljino je slavila Tina Čarman s 592 cm, kroglo pa je najdlje sunila Mojca Černigoj.

ŠAHOVSKO PRVENSTVO V LJUBLJANI

Hrvaški velemejster Blažimir Kovačević je zmagovalec 12. odprtega prvenstva

mesta Ljubljane v šahu. V devetih krogih je zbral enako število točk kot pet drugih tekmovalcev, vendar imel najboljši izid po dodatnih merilih. Najboljši slovenski tekmovalec je bil mednarodni mojster Marko Tratar, ki si je z enakim številom točk kot zmagovalec delil 4. do 5. mesto.

PLAVALNI DOSEŽKI

Plavalka Radovljice Park hotel Bleda, Tamara Sambrailo, je na evropskem plavalnem prvenstvu v Msidi na Malti osvojila srebrno medaljo na 50 m prsno. Radovljčanka je razdaljo preplavala v 33,01 sekunde, še hitrejša pa je bila v polfinalu, kjer je z 32,81 postavila tudi nov mladinski državni rekord. - Slovenska plavalka Urša Slapšak je na odprtem prvenstvu Češke v Pragi zmagala v disciplini 50 prosto s časom 26,11 in s tem postavila osebni rekord. Na najvišjo stopničko se je v češki prestolnici povzpel tudi Blaž Medvešek na 100 metrov hrbtno, s časom 57,24 pa le za desetinko zaostal za osebnim rekordom. Zmagal je tudi v disciplini 50 metrov hrbtno. Peter Mankoč se je moral na 50 metrov prosto s časom 23,51 zadovoljiti z drugim mestom; isto mesto je dosegel še na 100 m delfin (55,32). Alenka Kejžar pa je na 100 metrov hrbtno s časom 1:04,59 osvojila tretje mesto. Izkazala se je tudi na 400 m mešano s časom 4:54,08 in postavila nov državni rekord, kar pa je na koncu zadostovalo za drugo mesto. - Slovenski ultraplavalec Martin Strel se je zapisal v knjigo rekordov, potem ko je brez prestanka preplaval blizu 500 kilometrov Donave. Prejšnji rekord Argentinca Ricarda Hoffmanna, ki je leta 1981 na reki Paraná preplaval 481,5 kilometrov v 84 urah, je izboljšal za dobre tri minute in pol.

Mali oglasi**TURIZEM**

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814.

E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3546-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Projekti in vodstvo gradbenih del. Občinski načrti za gradnje brez dovoljenja. Gaona 2776 - (1706) Haedo - Tel.: 4443-7385

Arq. Carlos E. Kostka. Mantenimiento de edificios. Presupuestos sin cargo. Capital y Provincia. Sarandí 148, Capital. Tel./Fax: 4952-8427.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetica; Avenida Corrientes 1250, 5° F. Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msr. J. Hladnik in Hernandezias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Urađuje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

17. julija 2001

1 dolar	254,26 SIT tolarjev
1 marka	111,37 SIT tolarjev
100 lir	11,22 SIT tolarjev

„PREBRISAN JE, KDOR VARČUJE“

NAPIS NA NAJVIŠJEM NEBOTIČNIKU V NEW YORKU
Človek nikoli toliko ne zasluži, da ne bi mogel vsega zapraviti,
pa nikoli tako malo, da ne bi mogel vsaj nekaj prihraniti.

Tako pravi slovenska modrost, mi pa vam svetujemo:
nabavite si karto SLOGO, ki je pogoj za vrsto ugodnosti.

Svoje prihranke varno naložite v naši hranilnici.

Vedno smo vam na razpolago.

Telefon: 4656-6565

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

PO ELEKTRONSKI POŠTI NA vilko@ciudad.com.ar

49. obletnica Hladnikovega doma 50. obletnica šole Irineja Friderika Barage

nedelja, 5. avgusta

11.30 dviganje zastav
11.45 sv. maša
13.00 kosilo
16.00 kulturni program z igro „Paša in medved“
Nato prosta zabava

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

Slovenska kulturna akcija vabi na kulturni večer, ki ga bo vodil igrallec in pesnik Tone Kuntner ob desetletnici slovenske osamosvojitve pod naslovom

Pesnik nam govori

v soboto, 28. julija, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše

Za smeh

Janezek s kolesom drvi po klancu navzdol.

Spodaj se policaj zadere: „Ustavi se! Luči nimaš!“

Janezek: „Bejž, bremz tud ne!“

Mati Janezku: „Že eno uro te kličem, le kaj bo iz tebe?“

“Natakar.”

Obvestila

SOBOTA, 21. julija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. julija:

Srečanje s pesnikom in gledališčnikom Tonetom Kuntnerjem na Pristavi po sv. maši.

Srečanje molilk živega rožnega venca ob 15.30 uri v Slovenski hiši.

8. kolo Medkrajevnega turnirja v odbojki v Slovenski vasi.

Domače koline v Slovenskem domu v San Martinu.

NEDELJA, 29. julija:

Občni zbor Mutuala SLOGA po maši v Slovenski hiši.

9. kolo Medkrajevnega turnirja v odbojki v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 4. avgusta:

10. kolo in zaključek Medkrajevnega turnirja v odbojki v Našem domu v San Justo.

Ogledalo...

Nad. z 2. str.

v Kočevskem Rogu vsako leto poteka spominska maša, ki se je enkrat udeležil celo slovenski predsednik Milan Kučan, očitno s premislekom o spravi, izgleda nerazumljivo, pa vendarle ni. Iz tega je namreč razvidno, komu so avtorji in izdajatelji zgodovine zavezani bolj kot zgodovinski resnici.

Zakaj se molči, da so leta 1943 partizanske brigade pospremile tri italijanske divizije iz države, ne da bi njihovim članom skrivili en sam las, medtem ko so se obenem vse sile zavemale za „uničenje notranjega sovražnika“, ki se je oblikoval zaradi „revolucionarnega terorja“? Zato, ker je bil partizanom notranji sovražnik mnogo pomembnejši kot zunanji. Do pobojev domobrancev in drugih „sovražnikov ljudstva“ je prišlo konec 1942 in leta 1943. Takrat so pokazali partizani svoj pravi obraz in s tem tudi leži jasno na dlani, zakaj je po koncu vojne v

V ZDA so kritični do Slovenije

Ameriški State Department v prvem letnem poročilu o nezakoniti svetovni trgovini z ljudmi, na podlagi leta 2000 sprejetega zakona o zaščiti žrtev trgovine z ljudmi in nasilja, omenja tudi Slovenijo.

Slovenijo je uvrstil v drugo skupino, ki teh določil še ne izpolnjujejo v celoti, vendar si zelo prizadeva, da bi jih. Pravi:

“Slovenija je tranzitna in tudi destinacijska država za trgovino z ljudmi. Večina žrtev je žensk, ki jih zaradi spolnega izkoriščanja pripeljejo iz Ukrajine, Češke, Slovaške, Moldavije, Rusije, Romunije, Bolgarije prek Slovenije v Italijo, Belgijo in Nizozemsko.

Slovenska vlada še ne izpolnjuje minimalnih standardov, vendar si kljub pomanjkanju virov zelo prizadeva za boj proti nedovoljenemu trgovanju z ljudmi. Slovenija nima posebnih zakonov o trgovanju, vendar tožilci lahko uporabijo druge zakone proti tihotapcem ljudi, ki so lahko kaznovani z zapornimi kaznimi od 6 mesecev do 10 let. Sodišča so doslej prejela 16 primerov. Ena oseba je bila obsojena na 6 mesecev, ena pa na leto dni zapora. Vlada je v letu 2000 prišla osumljenega vodjo kriminalne združbe, ki se je med drugim ukvarjala tudi s trgovanjem z ljudmi. Regionalne policijske uprave imajo oddelke za boj proti organiziranemu kriminalu, ki se ukvarjajo z nedovoljenim trgovanjem z ljudmi. Vlada nima preventivnih programov, niti ne pomaga žrtvam. Žrtve so ponavadi izgane, včasih takoj, včasih pa po

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario:

Asoiación Civil Eslovenia Unida
Presidente: Antonio Mizerit
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Telefax: (54-11) 4636-0841/2421
4674-5125

e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Za Društvo Zedinjena Slovenija:
Tone Mizerit

V tej številki so sodelovali še:
Gregor Batagelj, Pavlina Dobovškova,
Vinko Rode, Tatjana Modic Kržišnik,
Erika Poglajen, Franci Sušnik, Martin
Sušnik, Ivan Žnidar, Andrej Žnidar

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“
v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

tujino zbežalo toliko Slovencev, ki so raje ostali zunaj, kot da bi se vrnili v svojo domovino, v kateri so do leta 1990, ko so v Sloveniji potekale prve svobodne volitve, vladali kvazi komunisti.

Po STA

pričanju na sodišču. Vlada zagotavlja sredstva nevladnim organizacijam, ki pomagajo le slovenskim državljanom,” je zapisano v delu poročila State Departmenta, ki se nanaša na Slovenijo.

To je jasna slika, ki kaže razliko med pišanjem in resnico o Sloveniji kot pravni demokraciji.

KARAĐORĐEVIČI SPET NA DVORU

Jugoslovanska vlada Zorana Žižića v odstopu je sprejela sklep, na podlagi katerega so Beli in Stari dvor v elitni četrti Beograda Dedinje s spremljajočimi objekti in zemljiščem dali v uporabo princu Aleksandru Karađorđeviću in drugim potomcem dinastije Karađorđević. Ta je sicer izjavil, da ne pričakuje, da bodo potomcem dinastije Karađorđević vrnili tudi premoženje, ki je na območju drugih nekdanjih jugoslovanskih republik. Prestolonaslednik Aleksander se namerava kmalu preseliti na Dedinje.

ALBANSKI DRUGI KROG

Po delnih uradnih izidih osrednje volilne komisije v Albaniji je v drugem krogu parlamentarnih volitev v tej državi 8. julija vladajoča Socialistična stranka (PS) dobila 33 mandatov v 45 okrožjih, v katerih je bil po prvem krogu 24. junija izid neodločen. Njena glavna nasprotnica, Zveza za zmago, v kateri ima vodilno vlogo Demokratska stranka (DP) nekdanjega predsednika Salija Berishe, pa je prejela le štiri mandate.